

Landsbygds- och infrastrukturdepartementet
Infrastruktur- och bostadsministern

Till riksdagen

Svar på fråga 2023/24:805 av Carina Ödebrink (S)
Parkeringstillstånd för rörelsehindrade personer som förare och
passagerare

Carina Ödebrink har frågat mig om jag delar Transportstyrelsens uppfattning att bedömningen om en rörelsehindrad som inte själv kör motordrivet fordon regelbundet och behöver hjälp av föraren utanför fordonet bör grundas på sökandens förmåga att ensam invänta föraren vid målpunkten, med allt vad det kan innebära, och om inte, vad jag avser att vidta för åtgärder för att stärka tryggheten för rörelsehindrade personer som har svårigheter att förflytta sig på egen hand.

Först och främst vill jag understryka att syftet med parkeringstillstånd för rörelsehindrade är att hjälpa dem som har störst behov av nära parkering för att självständigt klara sin vardag. Det är ett undantag från parkeringsreglerna för de personer som behöver det mest. Parkeringstillstånd kan utfärdas både till rörelsehindrade som själva kör motordrivna fordon och till andra rörelsehindrade som regelbundet behöver hjälp av föraren utanför fordonet. Kriterierna för

parkeringstillstånd för rörelsehindrade skiljer sig lite åt beroende på om man söker som förare eller som passagerare. Gemensamt för båda är grundkriteriet att tillståndet endast får utfärdas till en rörelsehindrad som har ett varaktigt funktionshinder, som innebär att han eller hon har väsentliga svårigheter att förflytta sig på egen hand. Vid prövningen av den som är passagerare måste den sökande först uppfylla de grundkriterier som just nämndes. Därefter görs även en bedömning om den sökande regelbundet behöver hjälp av föraren utanför fordonet. Den prövningen bör grundas på sökandens förmåga att ensam invänta föraren vid målpunkten under den tid som det tar för föraren att parkera fordonet, det vill säga den rörelsehindrades tillsynsbehov.

Det är korrekt att Transportstyrelsen uppdaterade sina föreskrifter och allmänna råd om parkeringstillstånd för rörelsehindrade 2016, men det är en missuppfattning att denna uppdatering innebär en betydande åtstramning genom att ytterligare en parameter tillförts som ett allmänt råd till 13 kap. 8 § trafikförordningen. Enligt det allmänna rådet bör bedömningen av om en rörelsehindrad, som inte själv kör motordrivet fordon, regelbundet behöver hjälp av föraren utanför fordonet grundas på sökandens förmåga att ensam invänta föraren vid målpunkten. De allmänna råden som Carina Ödebrink hänvisar till tydliggör endast att om den sökandes svårigheter att förflytta sig beror på psykiatriska tillstånd så bör

den grundas på läkarintyg utfärdad av läkare med specialistkompetens i psykiatri.

Jag vill understryka att dessa allmänna råd inte medför någon ändring i sak utan är samma allmänna råd som tidigare, och innebär således ingen åtstramning av reglerna.

Stockholm den 23 april 2024

Andreas Carlson